

ESCOLA:

INSTITUCIÓ MONTSERRAT

Professora: Ariadna Santaeulària i Pérez

EXPLICACIÓ DE L'ACTIVITAT

- ✚ A la classe de 4t d'E.S.O, es va explicar el moviment de les avantguardes i la poesia experimental. Joan Brossa entrava dintre del programa i per aquest motiu es va decidir, després d'una breu explicació a classe, portar els alumnes a l'aula d'informàtica. Allà se'ls va presentar la pàgina *Els entra-i-surts de Brossa*. A continuació se'ls va proposar fer un treball sobre aquest autor i una activitat creativa. El poema que va tenir més èxit va estar "Les teves mans" .

Imitació del poema "El jardí de la Reina"

Aquesta és la platja d'Altafulla.

Aquesta és la palmera de la platja d'Altafulla.

Aquest és l'ocell que viu a la palmera de la platja d'Altafulla.

Aquest és el niu de l'ocell que viu a la palmera de la platja d'Altafulla.

Aquest és l'arbre on hi ha el niu de l'ocell que viu a la palmera de la platja d'Altafulla.

Aquesta és la casa que està al costat de l'arbre on hi ha el niu de l'ocell que viu a la palmera de la platja d'Altafulla.

Imitació de "Les teves mans"

Els teus ulls, d'un color blau mar
s'obren cada dia al meu costat,
el que em fa pensar, que amb mi sempre estaràs lligat.
A vegades, però, em pregunto: quant temps em podràs estimar?

Els teus ulls em transmeten calidesa, calma i serenitat
tan rodons, tan grans, tan perfectes.
Em produeixen una estranya sensació de felicitat alhora que em descobreixen la
teva saviesa.

Les teves pestanyes llargues i recargolades
sempre estan tenyides de tristesa
el que fa que la teva mirada encara sigui més agradable.

Blaus turquesa, profunds i sincers,
així són quan parles, quan m'observes.
Mentre dorms, el teu mar em protegeix, per tornar-me a mirar, l'endemà,
una vegada més.

NÚRIA FÀFREGA 4t D' ESO

Imitació de "Les teves mans"

M'omplen de joia quan em miren
i somric quan m'observem,
sóc feliç quan tinc l'oportunitat de tocar-los
i ploro de felicitat quan em diuen que m'estimen.

Són blaus com el mar
i clars com el cel.
Tenen una mirada profunda
i una altra de sincera.

Els teus ulls són el reflex de la meva vida,
ploro quan ells ploren
i ric quan ells brillen.

Em protegeixen de la por
i em fan costat davant del temor.
Formen part de mi.

Imitació de "Les teves mans"

Reflecteixen la llum del Sol i de la vida.

Són el mirall de la teva ànima

que guarda tota llàgrima
antiga i no vessada.

M'agraden quan com el foc crepiten,
quan amb el color cel blau, en pluja pensen.

Són el sol del meu desenvolupament
l'estiu del meu somriure.

Els més bells somiadors,
que volen tornar a despertar
per al cor més dur, fer tremolar.

És en els teus ulls que la sang fan bullir,
on comença un país de somni infinit
i arreen arbres del fruit prohibit.

VÍCTOR GARCÍA 4t D'ESO

Imitació de "Les teves mans"

Il·luminant com dos sols
les fosques nits sense lluna,
són un reflex de la teva ànima
i un llibre dels teus pensaments

Són la inspiració d'amor d'aquestes estrofes,
i em guien davant de la tristesa i desesperació.
M'agraden quan observen atentament
entre les lletres dels teus escrits,
o quan es perden entre els teus pensaments.

Els teus ulls són la meva alegria,
i maragdes brillant entre els teus foscos cabells.
Camins de deliri, companys de les teves paraules,
que parlen sense dir res.

Em miren fins quan no em veuen
i em veuen fins quan dorms.
Transmeten confiança quan els parles
i sensualitat quan no.

Lligams del meu amor,
musa dels meus sentiments i emocions.
El blanc dels teus ulls m'inspira la pau interior de la teva ment,
i el roig de les teves petites venes són la font de la meva passió.

Imitació de "Les teves mans"

Les teves dents tan blanques,
massa perfecte,
són fortalesa d'una llengua seca,
viparina, ferro roent que
marca ànimes i esperits dolços.
Tanmateix és quieta, subtil i avorrida

Viu tancada rere uns llavis prims
mancats de goig,
de nina lletja de porcellana.
Són d'un roig artificial, ferits.

Fan un somriure cruel,
en senyal de plaer! De plaer?!
Sí. Plaer per un dolor aliè.

Són somriures provocadors d'arcades, irritants,
que fan néixer un instint irrefrenable,
poderós, violent,
que vol retorçar encara més
aquest gest repulsiu
que deixa anar la teva boqueta,
mancada d'amor.

Imitació de "Les teves mans"

Retenen el misteri interior,
són porta d' un món privat,
són llum dins la foscor eterna
I serveixen de clan als sentiments.

M' encanten quan expressen felicitat
o quan mostren signes de tristesa.
Els teus ulls són l' entrada a la puresa
i la llar de tota divinitat.

Són aigua en el desert,
són foc a la tempesta,
són vent a la quietud.

Els teus ulls, uns ulls perfectes
que sempre parlen de tu,
que sempre estan somrient.

MARTÍ LACUESTA 4t ESO